

TROLLPOSTEN

Nummer 2, Årgang 14, . 16. mai 2019

ENDELIG ALENE!

Nå sitter du med utgave nr 2 av denne eksklusive avisa. Redaksjonen har ikke klart å finne ut om det finnes noen annen, så vi erklærer Trollposten for Norges sydligste avis, uten pressestøtte. Ihvertfall i norskspråklig drakt. Troll forskningsstasjon er en av mange forskningsstasjoner i et internasjonalt miljø her i Antarktis. Derfor detter det innom folk fra alle verdens hjørner, slik at engelsk blir et kommunikasjonsspråk her nede. To ganger har vi hatt besøk av JC og Brice som har vært oppe på sydpolplatået for å prøve å finne verdens eldste is. Før jul kunne du lese om to japanske forskere som var her et par uker. I jula var Wojciech fra Polen, Alexander fra Ukraina, Kevin, Lee og Dan fra Bournemouth i England, Steve, Arturo og Ted fra USA, Mats-Ola, Sven, Karin og Magnus fra Sverige, en gruppe tyske forskere med flymannskap fra Canada og alle nordmennene fra vårt langstrakte land, sammen her på stasjonen. Så vi føler vel på mange vis at vi er en del av verden, ikke bare Norge. Og plutselig "datt" det 20 personer fra SANAE, den Sør-Afrikanske stasjonen som ligger vest for oss, innom for en snarvisit. Det var trivelig å få hilse på dem, selv om det var folksomt her til tider. Vi har lagt bak oss flere høytidsdager som jul, nyttår og påske, som ble trivelige avvekslinger fra en travel hverdag. 11. mars reiste de siste av sommerbesetningen hjem og vi ble endelig alene. Dette er det vi har gledet oss til helt siden vi ble ansatt og nå er vi der. Tiden etterpå har gått veldig raskt med mye å gjøre og nå har sola gitt slipp for mørketida (siste soldag var 14. mai).

17. mai er det sjanser for at dere får se oss på NRK sine sendinger. Hold utkikk etter oss da.

Ha en fin "høst" og god 17. maifeiring. God lesning.

Laila og Bjørn Ove

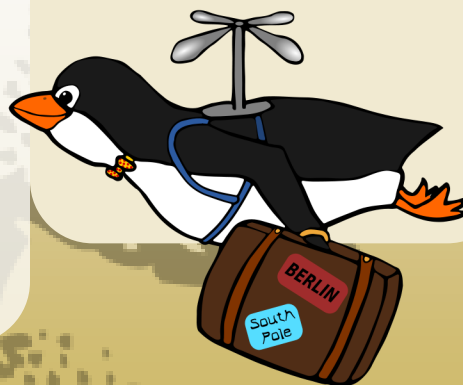

OVT 2018-19

I denne utgaven kan du blant annet lese mer om:

- Jule- og nyttårsfeiringa på Troll
- Hvem har lagt egget?
- Fugletelling
- Hvordan har det gått med de to gode naboene?
- Teamleder for OVT 2018/2019 er plukket ut.
- Mats-Ola slutter i NP
- Lossinga på isbremen er unnagjort
- Troll maraton
- Ti på topp - oppsummering
- Gravearbeider
- Brevveksling med klasse 2AB Åsveien skole i Trondheim

To gode naboer

Sist vi hørte fra de to gode naboene, var de på vei ned til 5 grader øst, ved iskanten, med containere fylt med avfall og utstyr som skulle fraktes hjem med båt.

Det ble en slitsom tur for de to karene. Å kjøre en tråkkemaskin er ikke bare bare, men etter noen mil fikk de tak på det. Utfordringen kom da de ble utsatt for white-out, det vil si at snø og vind førte til at de ikke så noe rundt seg— alt ble hvitt. Da ble det å følge nøye med ruta på GPS og prøve å holde den så rett som mulig. Det ble nok en god del "utforkjøringer" da det ikke var enkelt å holde sporet som GPS ga når sikten framover bare var noen meter. Det kunne vel se ut som at de hadde forsynt seg litt for mye av varer fra Sørpolet før de dro ned....

Heldigvis kom de helskinnet tilbake til stasjonen i god tid før jul og kunne delta i jule- og nyttårsfeiringen sammen med de andre på stasjonen.

Etter nyttår ble det mye jobbing på hver av sine fagområder og lite tid til påfunn sammen. Dessverre for oss andre, for underholdningsverdien var svært høy i tiden før jul med deres eskapader på stasjonen.

To gode naboer foran Airbus.

Jule- og nyttårsfeiringa på Troll

Tradisjonen tro ble det en god feiring av julehøytiden og inngangen til det nye året.

Før jul hadde Karin og Laila ordnet i stand en adventskalender som de fleste syntes var utfordrende, men morsom å delta på.

Kjøkkenet laget en stor porsjon med pepperkaker og noen dager før jul, ble det juleverksted på kjøkkenet der flere hev seg rundt i kakebaksten.

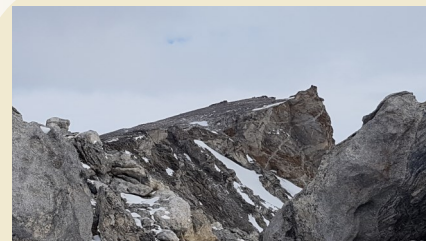
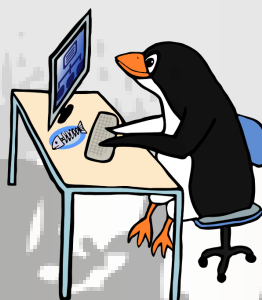

Her ser vi Karin og Ørjan boltre seg i pepperkakebakingen.

En utgave av den nye radomen som KSAT var i ferd med å bygge, ble formet til og limt sammen med gloheit karamell og pyntet med klatrende seigmenn og non-stop. Noen hadde til og med hatt en hel pose med dumle inni dommen.

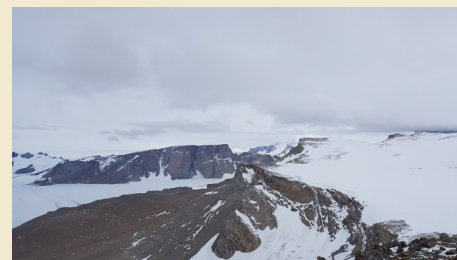
Vidar, Karin og Lee i dyp konsentrasjon når radomen skulle settes sammen.

Toppen av Volkon helt bakerst.

10 på topp

Mange som kommer hit til Troll, prøver å komme seg på de ti toppene som er definert som sikre topper i turområdet vårt. De ti toppturene er Nonshøgda, Sofietoppen, Trollhaugen, Trollkammen, Trollveitja, Volkonskogo Gora, Grjotfjell, Klovningen, Sesseggen og Jutulhogget. De som klarer å nå disse turmålene får et flott og ettertraktet stoffmerke som tydelig bevis på at en har vært med på noe stort og eksklusivt. Sist sommer klarte 23 personer å gjennomført denne bragden. Den største prestasjonen stod Magnus Østerlund for. Han tok alle ti toppene på en dag. Vi gratulerer.

Jutulhogget bakerst med Sesseggen foran. Sett fra Volkon.

Annonse:

SØRPOLET

Nye varer er ankommet verdens sydligste polutsalg. Kom og se. Både flytende og faste varer er på plass. Vi beklager et magert utvalg før jul og over jula, men nå er lageret fylt opp. Husk å notere i kriteboka for det du tar.

Vi var 29 personer som feiret jul på stasjonen. Det var flere nasjoner representert slik at kjøkkenet fikk utfordret seg på å tilfredstille de fleste tradisjoner for høytiden. Det var folk fra Sverige, England, Polen, Canada og Tyskland i tillegg til en stor kontingent fra Norge. Candierne og tyskerne var veldig fornøyde med hvordan vi feiret julehøytiden. Den tyske forskningslederen, Daniela Jansen, hadde med seg tradisjonell tysk julekake som falt i smak hos mange. På juleaften ble det først servert julegrøt med mandel til lunsj. Premien var ikke en marsipangris, men en marsipanfigur formet som Trollveitja, en av de ti toppene. Til middag ble det tradisjonell svineribbe, medisterkaker og -pøser og med multekrem og krumkake til dessert. Julenissen dukket også opp. Det var vår kjære Lee Thomas fra Bournemouth i England som hadde ikledt seg nissekostymet og som delte ut julegaver med mange morsomme replikker underveis. Han skapte god stemning i matsalen.

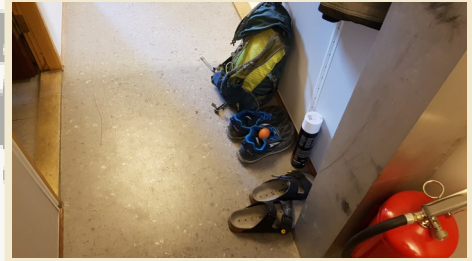

Den ferdige radomen som blant andre Vidar, Karin og Lee kreerte.

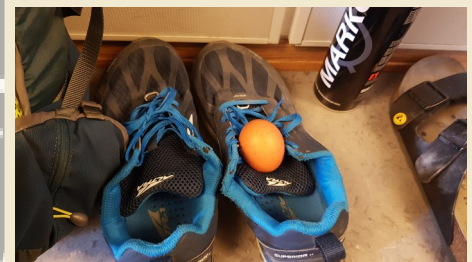

Hvem har lagt egget?

En vakker dag her på stasjonen, ble følgende observert ute i gangen innom Sørpolet.

Hvem har vært inne og lagt et egg i skoene til Karin? Vi vet at det var full hekketid for Sørjo, Antarktispetrell og Snøpetrell i området rundt stasjonen og at det er et karrig landskap å lage reir i. Derfor var det vel en viss risiko at noen av dem hadde forvillet seg inn i stasjonen og etablert reirplass her inne?

Egget forsvant forøvrig raskt etter at bildene ble tatt. Det var og forblir et stort mysterium.

Overraskende besøk fra SANAE

Natt til 17. januar fikk vi inn flight F5 fra Cape Town, litt over et døgn forsinket. Så det ble sen frokost/lunsj dagen etterpå. Men rett før lunsjen skulle begynne fikk vi beskjed om at det var to helikoptere fra SANAE, den Sør-Afrikanske forskningsstasjonen, som var på vei til oss. En delegasjon derifra ville se på stasjonen vår, da de er i ferd med å pusse opp sin stasjon. Hyggelig var det å få besøk av de 20 som kom hit. Og det meldes om godt salg i suvenirbutikken denne dagen.

Helikopter på vei inn for landing

satt frem slik at alle ble mette denne dagen også. Til dessert var det hjemmelaget karamellpudding å finne på dessertbordet. De fleste kunne dermed få en smak av sin tradisjon hjemme, selv om de måtte feire jula her nede i Antarktis. Kjøkkenet hadde til og med ordnet svensk juleskinke med sennepsglassering på julaften slik at svenskene følte seg litt hjemme. Og så må vi ikke glemme Christmas pudding til engelskmennene da, lagd etter en oppskrift som mor til julenissen, Lee Thomas, hadde sendt over.

1. juledag ble det til lunsj servert en overdådig buffet med alskens deilige juleretter.

Nyttårsaften ble det tid til en rolig feiring. Når det er sommer her nede skal alt gjøres slik at det er

Fint vær på nyttårsaften. Dårlige forhold for fyrverkeri.

Valborg Sekse sørget for at det ble dekket et pent nyttårsbord

lange arbeidsdager som må til for å få unna alle oppgaver. På kvelden ble det servert en nydelig nyttårssupé bestående av tre retter med god drikke til. Folk koste seg og feiret inngangen til det nye året på en verdig måte her nede.

Nyttårsdessert: Multeis-sufflé.

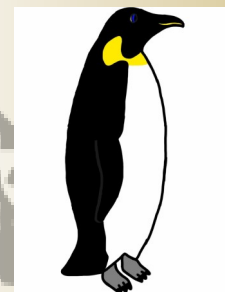
ANNONSE:

ØYSTEINS MOTORSHOW

The one and only, Øystein Berge, har igjen startet sendinger av sitt berømte motorshow. Kan høres på kanal 3 på Øysteins fridager. Hans motto for kringkastingene er: "Ikke noe annet er så koselig med en god motordur på radioen".

Nyttårsforrett: Laksemousse med eple- og agurksalat.

Øystein Berge er ansatt som Teamleder for OVT 2018-19.

I hvert nummer fra nå av skal vi presentere sesongens overvintringsteam og vi starter med teamleder.

Rett før Jon Hugo reiste hjem til Tromsø, hadde han og John et møte med OVT, der det blant annet ble meldt om hvem de hadde plukket ut som teamleder for overvintringsperioden 2019. OVT-gjengen ga uttrykk for at dette var et godt valg.

Øystein Berge er 36 år, fra Dalen i Telemark. Der bor han sammen med samboeren Mette, ei datter på 23 år og to sønner på henholdsvis 20 og 16 år.

Øystein er utdannet som industri-rørlegger og har jobbet i alt mulig av ulike prosjekter. Han er fagleder for rørleggerfaget i Telemark fylke og har jobbet med oppdrettsanlegg de siste årene.

Han liker å ferdes i naturen og noe av det siste han gjorde før han reiste ned hit, var å ta med samboeren på en koselig tur på en høyde over hjemstedet, brenne bål og være sammen der ute i den telemarske naturen.

Vi som ble kjent med Øystein fra første dag vi møttes i Tromsø, vet at han er en rolig og behagelig type, som er engasjert, dedikert og sier det han mener. Samtidig har han en ro over seg som er smittende og smilet er aldri langt unna. Han er lett å komme i prat med og han viser interesse for den han prater

med.

Her nede har han blitt fascinert av lyset. Spesielt er lyset ved soloppgangen og solnedgangen og på isbreene fascinerende å se på. Det å komme på tur ned til iskanten og få se milevis med øde isbreer var spennende og nytt for han.

Fem spørsmål:

1. Hva eller hvem er ditt forbilde? "Har aldri tenkt på dette. Jeg synes det er så mange kloke hoder rundt omkring"
2. Hva er ditt fremste mål/drøm framover? "Bli enda sprekere og i bedre form".
3. Hva er favorittmaten din? "Sushi".
4. Hvor går drømmeturen? "Ei uke på Hardangervidda".
5. Hva er planen(e) når du kommer hjem etter overvintringen her nede? "Å være lenge sammen med familien".

Øystein i kjent positur med et eller annet som skal fikses på stasjonen..

Mats-Olas siste tur til Troll?

Mats-Ola Finn, Kirunas store sønn, som overvintret her på Troll i 2011/12 og som har jobbet som driftsleder for Troll de siste årene, hadde sine siste tur her nede på Troll denne sommersesongen..

Vi i OVT 2018/19 var så heldige at vi fikk stifte bekjentskap med han allerede på brekurset på Svalbard i september. Der fikk vi blant annet som oppgave å finne og redde han opp fra en bresprekk. Flere av oss fikk gleden av å være med Mats-Ola på tur og hans lune humor og varme omtanke gjorde inntrykk på oss. Han ga også gode råd til oss om hva vi bør gjøre for å få til en god overvintring.

Her nede på Troll har han hatt en finger med i mange prosjekter for å holde stasjonen i god drift. Han deltok ofte i sosiale happeninger, og ingen glemmer synet av han ved pokerbordet med penskjorta og solbriller og dypt konsentrert om å vinne over de andre. Om han vant eller tapte, har ikke Trollposten klart å finne ut av.

Trollposten har grunn til å tro at Mats-Ola setter pris på det gode liv, der reinsdyrfilet og en god rødvin til, turer i fjell og li og komme hjem til Kiruna står sentralt. Og det er det siste der som er blitt den nye tilværelsen for Mats-Ola. KSAT ved Reidar Nordheim har lenge prøvd å få han over på sitt lag, men Mats-Ola valgte å ta i mot jobb i KSATs svenske konkurrent. Da får Mats Ola tilbringe mer tid i hans barndoms rike, selv om jobben nok kommer til å beslagegge mye av hans tid framover.

Mats Ola på vei opp Volkon med Trollguten og Trolltinden i bakgrunnen

Fugletelling

I forrige nummer av Trollposten ble prosjektet med telling av snøpetreller grundig beskrevet. Siden registreringen av antall hekkende fugler ble gjennomført i desember 2018 er det telt kyllinger i reirene i to perioder: Først like etter klekking i uke 4/5, og deretter når kyllingene begynner å forlate reirene i uke 9/10. I begge periodene telles tre forskjellige dager for å minimalisere risikoen for feilregistrering. Trenden fra tellingen i desember, med noe økende antall fugl i år sammenlignet med foregående år, synes å holde seg.

Totalt ble det funnet levedyktige

tige kyllinger i 10 av 17 reir på Klovning-en, i 9 av 30 reir på Nonshøgda og i 14 av 50 reir på Trollhaugen. Grundigere gjennomgang av statistikk og sammenligning med tidligere år foretas av ekspert Harald Steen.

Kyllingene er både nydelige og søte som små, og litt artige når de begynner å bli « tenåringer», kledd i en blanding av fjær og dun. Noen bilder fra årets kyllinger....

Mor og kylling har en koselig stund i redet. Mor hviler ut etter en lang flytur ut til kysten for å hente mat

Kylling som holder på å miste dunlaget og fjæra kommer fram under.

Kylling med inntakt dunlag.

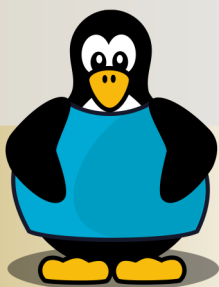
Kylling som har forlatt redet og som snart er flyvedyktig.

Årets lossetur

Årets lossetur er alltid en begivenhet. Da hentes hjem til Troll livsviktige forsyninger av mat og drivstoff til årets overvintring, mengder av utstyr til NP og samarbeidspartneren KSAT og nye investeringer som kjøretøy, større maskiner o.l. For enkelte er det første gang på slik tur og å kjøre egen Everest med et helt tog med sleder med containere etter seg, kjennes ganske kult for en fersking.

I år var det mye spenning knyttet til å ta i øye og teste ut årets store investering: «Trolldyret» - dette nye beltegående kjøretøyet med superkrefter, dieseltank på flere tusen liter, semihenger og sidelaster. Kjøretøyet er spesialbestilt til Troll og eneste i sitt slag i verden. Dette skal revolusjonere transporten fra iskanten og inn til Troll!

7 lystige personer og fem Everester la i vei på årets lossetur 4/1/19. Ingen skal si at NP ikke reparerer og bruker alt av maskiner som i det hele tatt kan krype og gå. «Dronninga», med knust frontrute som ble tapet for å holde ruta på plass, og med beskjed fra ekspedisjonsleder om at «her pleier det å renne ganske mye vann inn i førerhuset, så det kan være lurt å ha med

håndkle», og «Keiseren» som hadde stoppet på turen forut. Det varte da heller ikke lenge før sistnevnte begynte å hoste og harke og slet med å holde farta oppe og dermed ble etterlatt alene i en sving med beskjed om at det kommer noen og henter deg fra Troll..... Resten av turen ut til kysten gikk uten vesentlige problemer, kanskje bare med unntak av noe tvangs-sosialiseringer for flere som måtte kjøre to i samme maskin.

hvor isen var ca 15 m høy. Det hele tok derfor noe mer tid enn ordinært.

Men en slik tur er ikke bare arbeid. Det ble tid til aktiviteter som å kjøre scootertur, se etter pingviner og andre fugler, gå tur, spille kort etc.

Lossing er ikke alltid enkelt. I år var det store mengder is i bukta og Mary Arctica som hadde fått påført båten sin skader fra fjorårets lossetur ønsket ikke å ta unødige sjanser. Lossingen ble derfor foretatt i etapper hvor båten måtte redde seg ut i fritt farvann innimellom for å unngå for stort press av isen mot skroget, og på et sted

På grunn av føreforhold, tung last på Everestene og litt fartsproblemer for Trolldyret tok turen hjemover mer tid enn beregnet, et av transportdøgnene resulterte i 16 tilbakelagte kilometer! Da vi til slutt rullet innover mot Troll ble de møtt med en glad heiangjeng med norske flagg.

Gravearbeider på Troll

Verkstedet har vært uten innlagt vann en lang stund nå og det ble OVT sitt lodd å få gjort noe med dette når sommersesongen var over. Jimmy var selvutnevnt anleggsleder med godt samarbeid med Øystein og med Laila som god håndlanger og graver. Heatwork ble satt fram og matter lagt over der de måtte grave grøft for å få lagt ny vannledning. Bakken var hard av frost så det gikk en god stund før en klarte å komme seg ned dypt nok til å kunne legge røret. Det var et hardt arbeide og temperaturen var ikke alltid på deres side. Noen dager var det sunket ned til mellom -20 og -30 grader C. Dette vistest godt på skjeggveksten til kara.

Øystein har fått rim i hårveksten.

Jimmy og Laila i bakgrunnen ved Heatwork og Øystein foran.

Arbeidsleder Jimmy med rim i skjegg-tustene.

Bursdagsbarna

Når man er så heldig å få overvintre her nede på Troll så kommer en ikke unna at overvintreterne har bursdag. Og det må feires. Før jul ble Bjørn Ove feiret med kake og gave. Han fikk sin favorittdrikke, Pepsi Max, i gave fra de andre.

8. januar var det Jimmy som skulle feires. Bjørn Ove hadde gjennom NRK-programmet Kolafei, kommet i kontakt med ei dame fra nabolaget til Jimmys hjemsted. Hun er ivrig fotograf og lagde en videofilm med bilder fra hjemstedet hans. Dette ble vist til 3-kaffen sammen med bløtkake. Han fikk også en forundringspakke med drikke og diverse snop.

Jimmy koser seg med bløtkake.

9. mai var det Askøys store sønn, Mats, som skulle feires. Jubilanten selv ønsket ikke noe feiring, men det går selvsagt ikke her nede. Her også ble det overrakt gave bestående av hans favorittdrikke, Cola Zero samt bacongull. Han fikk ønske seg mat til lunsj og middag. Til lunsj ble det smørbrød med røkt laks og posjert egg. Hans favorittmat over alt annet er pølse og brød/lompe og dette ble servert til middag. Sjokoladecake ble en perfekt avslutning av måltidet.

Underveis i sommersesongen var det flere av sesongarbeiderne som også hadde bursdag og som ble feiret med kake og sang. Disse var: Lee Thomas, Wojciech Miłoch, Oddvar S. Horn, Harald M. Eilertsen, Magnus Österlund og Trygve Jacobsen.

Trollposten gratulerer alle bursdagsbarna.

Troll maraton

høres ganske avansert ut, og full maratondistanse er det da heller ikke. Men en hyggelig tradisjon er det blitt, å ha en uhyttelig løpskonkurranse i løpet av sommerseongen på Troll. Det kan velges å løpe 21 eller 5 km. Arrangøren er ikke ringere enn at de stiller opp med vaffelstasjon for de som løper den lengste distansen ut til TAF, rundt hele flystripa og tilbake igjen.

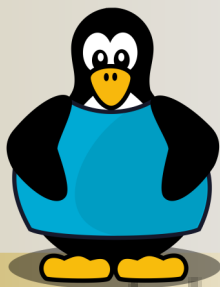
Påmeldingen til årets løp 09.02.2019 gikk noe tregt, men fire sprekinger fullførte 21 km og ti personer fullførte 5 km. Det var fine forhold i løypa og lettskyet, varmt vær uten vind. Flere måtte kaste både luer og votter under løpeturen. Selvsagt byr det på visse utfordringer med løypetrasé på is, men det gjøres en omsorgsfull jobb i å frese traséen med traktor akkurat tidsnok før løpet. Det fungerte å jogge i ordinære joggesko, men kanskje enda bedre med løpesko med pigger.

Siden det ikke var egne klasser for kvinner og menn måtte de kvinnelige deltakerne i begge klasser dessverre se seg slått av det annet kjønn.

21 km ble vunnet av Hallvard Haugen på tida 1:44:35 og

5 km ble vunnet av Magnus Österlund på tida 0:26:00.

Alle deltakerne fikk T-skjorte og diplom for fullført løp.

Neste nummer kommer til Sankt Hans?

En glad gjeng før start. Under har startskuddet gått og de er på vei rundt løypa.

Flyplassen stengt for vinteren

Da det siste flyet lettet den 11. mars, ble Troll Airfield offisielt stengt for vinteren. Pål Higræff, Kurt Bøystad og Halvor Vagle har i hele sommer jobbet med å fjerne snøhaugene som har ligget langs sidene på rullebanen slik at snøen lettere blåser forbi flyplassen og letter vedlikeholdsarbeidet. Pr medio mai 2019 er stripa omtrent klar for nye flymottak da den har holdt seg utrolig bra.

Halvor jobbet så bra at det ble et par nye hauger på hver ende på sørsiden av flystripa. Disse er nå døpt Halvorhaugane.

Brevveksling med andreklassinger i Trondheim

2AB ved Åsveien skole har jobbet med temaet Antarktis den siste tiden. En av lærerne deres er ei bekjent av Bjørn Ove og tok derfor kontakt om vi kunne svare på noe av det de lurer på om Antarktis og Troll. De har fått se bilder fra Troll som Bjørn Ove har lagt ut på sin Facebookside.

2AB ved Åsveien skole.

De sendte over et brev med bildet av klassen og med mange spørsmål. Det var spørsmål om det er pingviner ved stasjonen, om hva vi finner på når det er mørkt hele dagen, hvorfor vi er her nede, om vi ser noe sørlyks, hvor vi går på do og andre interessante spørsmål som de lurte på. Vi svarte så godt vi kunne og venter nå spent på neste brev.

Det er trivelig å få ha en slik kontakt med de der hjemme.

Kurt skyver snøen vekk fra kanten av rullebanen med doser'n.

Foto: Kurt Bøystad.